

rejst forskellige Indvendinger. Bl. a. blev som ovenfor berørt hævdet, at det var urimeligt, at en Kommune af mere eller mindre tilfældige Grunde skulde have en Fordel eller have et Tab ved at komme i Refusionsforbund med visse andre Kommuner, med hvilke den iøvrigt ikke havde større økonomisk Fællesskab eller Fællesinteresser end med Landets øvrige Kommuner. Endvidere vilde en Deling af Landet selv i et stort Antal lokale Refusionsforbund ikke skabe en Interesse indenfor disse for gensidig Kontrol og Sparsommelighed, naar samtlige Udgifter, der er Genstand for interkommunal Refusion, først lægges sammen for hele Landet under eet og derefter fordeles paa de enkelte Refusionsforbund i et paa Forhaand givet Forhold, saaledes at en Merudgift indenfor en Kommune ikke vil ramme de andre til samme Forbund hørende Kommuner mere end samtlige andre Kommuner i Landet. Man kom derfor ind paa enten at foretage den foreslaaede Udligning for fuldt adskilte Grupper af Kommuner, som hver skulde bære deres Udgifter, d. v. s. uden Anvendelse af Forholdstal, svarende til de i »Fremtidens Forsørgelsesvæsen« § 79 fastsatte, eller at foretage en Udligning for hele Landet under eet.

Til Belysning af disse Ordninger har Statistisk Departement ved Skrivelse af 30. September d. A. (Bilag 5) foretaget følgende Beregninger:

Beregning IX. En Refusionsudligning for samtlige Kommuner i Landet under eet, saaledes at en Trediedel fordeles efter Indbyggertal, en Trediedel efter Indkomsten for Indkomstskatteydere til Staten, og en Trediedel efter den skattepligtige Grundværdi.

Beregning X. Fordeling indenfor 28 Refusionsforbund, nemlig Hovedstaden (bestaaende af København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner), Provinsbyer med over 10 000 Indbyggere, Provinsbyer med under 10 000 Indbyggere, samt Sognekommunerne i hver af Landets 25 Amtsraadskredse, af Kommunernes Nettoudgifter, saaledes at Halvdelen fordeles efter Indkomsten for Indkomstskatteydere til Staten og Halvdelen efter den skattepligtige Grundværdi.

Beregning XI. En tilsvarende Beregning, dog at nævnte 28 Grupper af Kommuner, er betragtet som fuldt adskilte Enheder, der hver bærer deres egne Bruttoudgifter. Sidstnævnte Beregning er kun foretaget for Byerne samt for Landkommunerne i 6 Amtsraadskredse.

Medens Fordelingen efter de to sidste Beregninger skete halvt efter Indkomst og halvt efter Grundværdi, skete Ligningen ved Beregning IX med $\frac{1}{3}$ efter Indbyggertal, $\frac{1}{3}$ efter Indkomst og $\frac{1}{3}$ efter Grundværdi.

Sammenligner man med den nuværende Fordeling, viser Beregning IX en Udgiftsformindskelse for Hovedstaden paa 1 Mill. Kr., for Købstæderne med over 10 000 Indbyggere paa 2—3 Mill. Kr. og for mindre Købstæder paa ca. 1 Mill. Kr. og svarende hertil en Udgiftsforøgelse for samtlige Landkommuner under eet paa 4—5 Mill. Kr. Behandlingen af de nævnte Grupper af Byer eller Amtsraadskredse som selvstændige Enheder, der hver skulde bære deres Bruttoudgifter, førte omvendt — paa Grund af den nuværende Refusionsordnings Bortfald — til, at Hovedstaden fik en Merbelastning paa henimod 2 Mill. Kr. og Købstæderne paa ca. 4 Mill. Kr. til Fordel for Landkommunerne.

Blandt de saaledes behandlede Refusionsordninger havde nogle Medlemmer af de foran Sp. 3161 nævnte principielle Hensyn foretrukket Forslaget om de 28 selvstændige Refusionsforbund, men i Betragtning af at denne Ordning vilde medføre Forskydninger mellem By og Land, som man ikke har fundet Midler til at imødegaa, har de paagældende Medlemmer ikke stillet Forslag om en saadan Refusionsordning.